

нови изразни срѣдства—въ мелодия, хармония и ритъмъ, както и да постигне нови звукови багри, и дори динамика. Атоналитета, безкаденцовата фраза, изоставяне на диатонизма и тематическата работа, и построение при една най-голяма свобода, достигаща често до голѣмъ произволъ — сж най-характернитѣ белези на музикалния Ф.

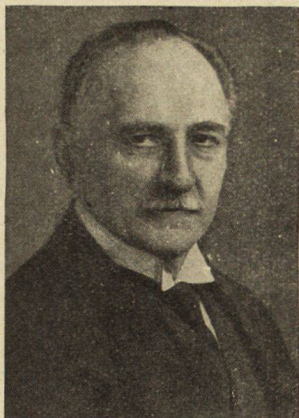
Футъ, Артуръ Уйлямъ — Foute, Arthur William — американски компонистъ, род. 5 мартъ 1853 въ Салемъ, училъ въ Harvard университетъ, органистъ въ Бостонъ, d-g, ph. h. c. отъ колежа на „Триединството“ въ Хартфордъ, председателъ 1909—12 на Американско сдружение на органиститѣ, компониралъ за оркестъръ: сюити, увертюра, характерни пиеси, камерна музика: клавиртриа, клавирквартетъ, клавирквинтетъ, иѣколко балади за хоръ съ оркестъръ, пиеси за разни инструменти, пѣсни, и писалъ: „Модерната хармония въ нейната теория и практика“ — 1905 (съ Р. Шпалдингъ), „Модуляционни и подобни хармонични въпроси“ (1919) и др.

Фьолдеши, Арнолдъ — Földesy, Arnold — значителенъ чело-вирутоузъ, род. 20 декемврий 1882 въ Буда-Пеща, ученикъ на Дав. Поперъ, концертиралъ по цѣла Европа (и въ България) и, съ своята съвършена техника и глжбина на чувството, заема мѣсто между първитѣ майстори челисти на съвременността.

Фьорстеръ, Йозефъ—Förster, Joseph органистъ и компонистъ, баща на Йоз. Бохуславъ Ф., род. 22 февр. 1833 въ Осеницъ (Чехия), умр. 3 ян. 1907 въ Прага, ученикъ на тамошната Органова школа, органистъ и хордиригентъ въ разни църкви въ Прага, и преподавателъ въ тамошната консерватория, — писалъ църковна музика — (Реквиемъ, 2 Те-Деума, меси и др.). Ф. е авторъ на единъ учебникъ по Хармония, — твърде много разпространенъ въ Чехия и славянскитѣ страни.

Фьорстеръ, Йозефъ Бохуславъ — Foerster, Joseph Bohuslav — значителенъ чешки компонистъ, род. 30 дек. 1859 въ Детенице, възпитаникъ на Пражката консерватория, препода-

вателъ въ Хамбургската (1893—1904) и „Новата Виенска“ (1903—1918) консерватории, отъ 1918 въ Пражката държавна консерватория, 1922 — нейнъ ректоръ. Макарь и отъ постарото поколѣние чешки компо-

Бохуславъ Фьорстеръ

нисти, Ф. не е чуждъ на новитѣ тежненія, и неговата музика представля единъ преходъ отъ класикоромантиката—къмъ новото време. Творби: 5 симфонии, симфонични поеми: „Пролѣтъ и копнежъ“ и „Моята младостъ“, 2 концерта за цигулка, сюити: „Въ планината“, „Шекспиръ“ и „Сирано дьо Бержеракъ“, „Пролѣтъ“, „Легенда за щастieto“, „Празднична увертюра“ — за оркестъръ; „Освещаване на нощта“, „Химнъ на ангелитѣ“, „Пролѣтна нощъ“ — за хоръ и оркестъръ; „Мъртвитѣ братя“ — кантата съ оркестъръ; една соната за цигулка, 2 сонати за виолончелъ, 3 клавиртриа, 3 струнни квартета, квинтетъ за флейта, обой, кларинетъ, хорна и фаготъ; оперитѣ: „Деборакъ“, „Ева“, „Сърдце“ и „Преодолителитѣ“, — музика къмъ „Гайдарѣтъ отъ Страконицѣ“ отъ И. К. Тилъ, „Пѣсни на вечерята“ — 8 мжжки хора, „Моста на въздишкитѣ“ — женски хорове съ оркестъръ,